

Giai Nhân Và Đóa Bạch Hường

Người con gái và hoa hồng trắng
Hoa và người, cả hai đều xinh
Người đến với hoa vì người có cái tình
Hoa đứng đợi người, nở ra nhìn mưa nắng!

Người con gái má hồng bên hoa hồng trắng
Đợi bình minh, chợt con bướm màu vàng
Chớp đôi cánh, con bướm bay ngang
Hoa trong vườn ngỡ ngàng muốn khóc...

Người con gái tay ngưng chải tóc
Đứng bên hoa, hạnh phúc có đôi
Nếu hoa kia đang nở là cười
Thì người con gái cũng nở nụ cười đó chứ!

Nắng và mưa từ nay không thiết nữa
Hoa đợi người, hoa đã có tri âm
Có một người đi ngang nép bước yêu thầm
Cái hình ảnh hoa và người tao ngộ...

Và từ đó, chàng về, chàng nhớ
Nụ hoa hồng và người con gái kia
Sống với nhau đừng có cảnh chia lìa
Đời sẽ đẹp chắc hơn là mộng?

*Chàng nghĩ vậy, một chiều nhìn biển sóng
Thấy sóng mà không thấy bóng cố nhân
Bốn mươi năm rồi, đã bốn mốt năm
Tính từ bữa nước non hai ngã...*

Người ở lại, lên rừng quét lá
Người ra đi, biển cả bao dung
Nói như thế đi nghe hỡi đóa hoa hồng
Nói như thế cho dễ thương nghe hỡi người con gái đẹp!

Trần Văn Lệ

